

انتظارات از آموزش و پرورش

غزل لطفی

برای بررسی این موضوع ابتدا باید ذی‌نفعان مشخص شود. ذی‌نفعان آموزش و پرورش اعم از دانش‌آموزان، اولیا و جامعه فرهنگی هستند که هر کدام در موفقیت یا عدم رسیدن به اهداف سیستم آموزش کشور سهم هستند. معلمان به عنوان بازوی اجرایی نظام آموزشی بیشترین مواجهه و سهم را در عملی ساختن اهداف تعلیم و تعلم بر عهده دارند و در عین حال به جهت این سهم بزرگ، مطالباتی در راستای تلاش‌هایشان نیز دارند. تامین معیشت و امنیت شغلی از اولین مطالبات فرهنگی است. همسان‌سازی حقوق فرهنگی یکی از مواردی بود که در راستای همین امر، در طول چند سال گذشته برای دستیابی به آن فعالیت‌های صنفی بسیاری انجام شد و در نهایت در دولت قبلی به نتیجه رسید اما با تغییر دولت و رییس سازمان برنامه و بودجه کشور، شاهد آن بودیم که این موضوع غیرقانونی تلقی شد و در اولین ماه سکانداری دولت جدید برای پرداخت حقوق فرهنگی به احکام تیرماه استناد و موجب نگرانی و اعتراض جامعه فرهنگی کشور شد که امیدواریم با بازنگری مجدد، تجدیدنظر صورت گیرد تا کمی از مشکلات معیشتی فرهنگیان مرتفع شود. یکی دیگر از عواملی که شاهد آن هستیم، نداشتن سیستمی متمرکز برای دریافت نظرات معلمان جهت ارائه برنامه‌ها، سرفصل‌ها و تدوین کتب درسی است و در واقع مطالبه اصلی سهم بودن مدرسین در تبیین محتوایی است که قرار است خودشان تدریس کنند و به نظر می‌رسد خواسته‌ای منطقی باشد و همچنین بومی‌سازی کتب نیز در جهت بسط و گسترش فرهنگ‌های اصیل اقلیمی و جغرافیای کشور موثر خواهد بود اما تا امروز مغفول مانده است. داشتن تشکلهای صنفی پویا و مطالبه‌گر نیز از مطالبات همیشگی جامعه فرهنگی کشور بوده و هست. اولیا و دانش‌آموزان بزرگ‌ترین گروه اجتماعی ذی‌نفع نظام آموزش و پرورش هستند. اولین و مهم‌ترین عامل در تعامل مثبت بین متعلمین (مجموعه دانش‌آموزان و خانواده‌های آنان) و نظام آموزشی، اعتمادسازی است. اعتمادسازی با تعامل پویا بین خانه و مدرسه به وجود می‌آید. ایجاد فضای مناسب آموزشی، آموزش کاربردی و در اولویت قرار دادن نشاط روح و جسم کودکان که تامین آن به عهده بانیان آموزش کشور است، از عواملی هستند که در اعتمادسازی تأثیری فراوان دارند.

تشریح دقیق و علت لزوم وجود انواع مدارس، تدوین برنامه‌هایی بر

پایه توسعه آموزشی و ایجاد آموزش متوازن برای همه اقشار جامعه از عوامل مهم دیگر تعامل بین خانه و مدرسه هستند. اولیا انتظار دارند در آموزش فرزند خود سهمی پویا داشته باشند و در سیاست‌های آموزشی نظراتشان مورد توجه قرار گیرد. از آنها به عنوان عضو انجمن اولیا و مربیان فقط در نقش تامین‌کننده برخی منابع مالی استفاده نشود. مهم‌ترین مطالبه جامعه از نظام آموزش کشور که مستتر در کل سیستم آموزشی و هدف اصلی آن است، با سواد کردن دانش‌آموزان است. طبق تعریف یونسکو، سواد؛ توانایی ایجاد تغییر معنی می‌شود، یعنی شخصی باسواد تلقی می‌شود که بتواند با استفاده از خواننده‌ها و آموخته‌های خود، تغییری در زندگی خود ایجاد کند و خلاق راهکارهای جدید باشد. در حال حاضر با توجه به نظام کتاب‌محور و برپایه آموزش‌های صرفاً تئوری به این مهم پرداخته نشده است. طبق این تعریف نیاز قرار گرفتن علوم کاربردی و تغییر بنیادین در نظام آموزشی کشور، باید جزو مهم‌ترین برنامه‌های وزیر آینده آموزش و پرورش باشد. منتظر می‌مانیم تا ببینیم چنین امری محقق می‌شود یا خیر .

□□□□□□ □□□□□□ 1400 □□□□□□ 14 □□□□□□ □□□□□□ :□□□□